

Dragi părinți,

Urmează un e-mail lung, dar necesar din punctul meu de vedere.

Ne bucurăm să ne revedem în sfârșit cu cea mai mare parte dintre familii și copii acum în perioada de vară. Ușor-ușor ne regăsim în acea frumoasă dimensiune cumva unică la EME.

Facem eforturi să creăm o atmosferă cât mai normală pentru copii, dar să nu uităm totuși că trebuie să ținem cont de anumite restricții atât pentru a păstra igiena cât și pentru a nu risca o amendă absurdă în această perioadă pe care în niciun caz nu ne-o putem permite.

Au ajuns la noi direct sau indirect opinii și păreri despre deciziile noastre, opinii care trebuie să vă spun că nu au legătură nici cu intenția noastră și nici cu modul cum am analizat zilnic din spatele ecranelor tot ce s-a petrecut. Știm că eforturile acestea nu se văd și, din păcate, nefiind vizibile, nu sunt nici evaluate corect. Am primit însă și aprecieri pentru deciziile noastre și pentru modul cum am acționat.

Motivul pentru care am ales să nu vă transmitem e-mailuri foarte dese a fost acela de a vă comunica doar lucruri coerente și sigure, nu mesajele extrem de confuze din partea autorităților. De cele mai multe ori, ceea ce credeam că putem face într-o săptămână se dovedea repede a nu mai fi valabil în următoarea.

Există și părinți necăjiți că nu am răspuns personal la unele e-mailuri. Am răspuns, mi-au mai scăpat probabil, dar fără a fi ceva intenționat. Pe lângă lipsa de timp (fiind foarte ocupată nu numai cu școala, pandemia și evaluarea continuă a impactului ordonanțelor, sunt și eu mamă la rândul meu) am considerat că toate întrebările dvs. au găsit răspuns, dacă nu individual, măcar în e-mailurile de informare și explicare a analizei noastre trimise către toată comunitatea de părinți în mod regulat.

Este extrem de important pentru noi să vă dăm poza din interior așa cum este ea. Dacă o acceptați sau nu, ține de dvs.

Dacă am vorbi numai de gândurile pe care le-am avut în săptămânile premergătoare redeschiderii, regăsiți aici un pic din aspectele generale pe care a trebuit să le luăm în considerare. Pare un articol care descrie realitatea din spatele ușilor închise. Nu cunoaștem autoarea, dar ne-am confruntat cu același gen de analiză internă.

👉 [Link articol](#)

În sfârșit, vedem în presă un articol care la un moment dat vorbește și de guvernării care nu au minime cunoștințe despre psihologia copilului. Am întrebat pe grupul școlilor private unde sunt toți speaker-ii care ne spuneau în conferințe cum creștem copii minunați (cu pași și tehnici infailibile) și cât de importante sunt anumite aspecte?

Nu a mai vorbit nimeni măcar cât să explice public guvernanților ce se petrece cu un copil și că ei au nevoie de altceva la vârste mici. Cel puțin pe grupul de școli private, am fost singurii care ne-am îngrijorat pentru bruijul psihologic și posibilul regres al copiilor. Tăcere și tăcere... de parcă suntem în domeniul de făcut matrițe la ștanță și nu crescut și educat ființe umane în primii ani de viață.

Menționăm și că am intrat online în câteva zile, deși nu ne obliga nimeni. Dna Ministru al Educației a venit cu obligativitatea predării online la 6 săptămâni după închidere!

Pentru noi era mult mai simplu să aplicăm șomaj tehnic și să închidem orice comunicare toată această perioadă până în toamnă. Ar fi fost perfect legal (sub scutul creațiilor debitate de autorități în prezent). Dar oare ne-am ascuns noi vreodată în spatele hârtiilor și atât? Oare nu am răzbit noi mereu oricât a fost nevoie ca să ținem piept unor autorități jalnice și ignorante ca să putem ține deschisă o grădiniță și școală mult altfel decât altele? E simplu să te ascunzi în spatele hârtiilor în țara asta, dar ce te faci cu conștiința, pe care dacă o ai într-adevăr, nu-ți dă pace?

Această putere extraordinară de adaptare și reinventare este specifică școlilor private, dar mai ales învățământului alternativ de calitate care de-a lungul timpului a avut mult și foarte mult de luptat cu autoritățile și calamitățile.

Educația Montessori, de exemplu, a trecut prin pandemii, războaie mondiale și crize. De fiecare dată s-a reinventat pentru că cei mici și nevoia lor au reprezentat motoarele care le-au dat putere adulților să continue și încă de fiecare dată mai bine.

Am fost singurii care spuneam părinților și grupului de școli private (după o analiză corectă) că nu se poate deschide luni, 15, pentru că Monitorul Oficial nu prevede. Și buf!! Duminică 14 s-a lămurit toată lumea. Din nou, facem apel la dvs. să puneți încredere în deciziile noastre.

Am deschis apoi 3 zile mai târziu.

Luna august

Este anunțată de peste un an ca lună de concedii. Profesorii au fost prezenți mereu. Este important ca ei – și noi toți – să avem un pic de vacanță. Ne reîntoarcem în jurul datei de **20 august** pentru a pregăti anul școlar.

Evaluăm posibilitatea unui **club de vară** pentru 3 săptămâni în august, cu tarif săptămânal. Revenim cu detalii.

Situația financiară

Suntem într-o **situație financiară foarte precară**. Discount-urile acordate nu au fost date din profit, ci din costuri reale.

Rugăm politicos părinții care **ne pot ajuta** să nu solicite discount și pentru **luna iunie 2020**, lună în care **ne-am redeschis** complet. Vă mulțumim anticipat!

Unitate ne trebuie acum mai mult decât oricând.

Vă spun cu mâna pe inimă că am lacrimi în ochi atunci când văd atâta blamare și neîncredere.

Mulțumim părinților care ne cunosc mai bine și au înțeles că motorul EME este **pasiunea pentru educația reală, curată și de folos copiilor**, și în niciun caz profitul.

Am auzit și că „ne-ar fi frică de autorități”. Dacă ar fi fost așa, atunci nu ne luptam cu instituțiile corupte până în măduva oaselor ca să facem alt fel de educație într-o țară foarte aservită.

Nu este vorba de **teamă**, ci de **conștiință** și **viziune pe termen lung**.

Tot din afara turmei am construit și o școală altfel. Și pe drumul acesta vom continua.

Vă doresc o vară frumoasă și liber la de toate,

Cristina Preda